

נספח 1. שיטות המחקר

מחקר זה נערך בגישה איכותית, שכן מטרתו העיקרית היא תיאור התופעה והצבת תובנות. שיטת המחקר התבססה על ראיונות עומק ועל שאלונים פתוחים שנערכו בקרב 15 גורמים מעולם התכנון, בהם מקבלי החלטות, פעילי סביבה, אנשי מקצוע, אקדמיה ותקשורת. כמו כן, נעשה שימוש בספרות מדעית לצורך הרקע התיאורטי, וכן במידע מפרוטוקולים של מוסדות תכנון, מפסקי דין, מניירות עמדה, ממסמכים מקצועיים ומקטעי עיתונות.

להמחשת התופעה נבחרו שני חקרי מקרה של תוכניות מתאר העוסקות בתשתיות אנרגיה ארציות – תמ"א 37ח' (מתקני טיפול והולכה של גז טבעי) ותמ"א 32 (אתרי אחסון וניפוק של גפ"מ). חקרי מקרה אלה נבחרו משני טעמים עיקריים: **עוצמת ההתנגדות** המקומית לסוגי מתקנים אלה גבוהה מאוד, כפי שעלה מסקירת דיווחים באמצעי התקשורת, וכן מניסיונו המקצועי של אחד הכותבים במוסדות התכנון הארציים. שנית, חקרי המקרה מייצגים תשתיות אנרגיה חיוניות המצויות בשנים האחרונות **במרכז השיח הציבורי והתכנוני** בכל הקשור למיקום הרצוי ולהשפעותיהם הסביבתיות. עוד יובהר, כי מחקר זה מתמקד רק במצב מסוים (התנגדות מקומית למיזם ארצי), מבין ארבעה מצבים אפשריים, שהם: התנגדות מקומית למיזם מקומי (כגון הרחבת שכונה); התנגדות מקומית למיזם ארצי (מושא מחקר זה); התנגדות ארצית למיזם מקומי (כגון "תכנית ספדיה" או כלובי הדגים בים סוף); התנגדות ארצית למיזם ארצי (כגון מסילת הרכבת לאילת).